

Jutjat Contenciós Administratiu 1 Girona
Av. Ramon Folch, 4-6
17001 Girona

REFERÈNCIA: *Procediment abreujat 458/2005*
Part recurrent: *Georgi Petrov Dimitrov*
Part demandada: *Subdelegació de Govern a Girona.*

SENTÈNCIA NÚM. 355/05

Girona, 12 de desembre de 2005

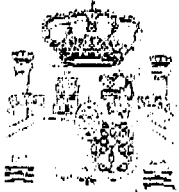
JORDI PALOMER BOU, Magistrat jutge del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 d'aquesta ciutat, he vist el procediment contenciós Procediment abreujat núm. 458/2005, sobre expulsions, visats i residències, en el qual han intervingut, com a part demandant Georgi Petrov Dimitrov, representat per la Procuradora Elisenda Pascual Sala i defensat pel Lletrat Joan R. Puig i Pellicer, i com a part demandada, la Subdelegació de Govern a Girona, representada i defensada pel Lletrat Advocat de l'Estat, i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. La Procuradora Elisenda Pascual Sala, en nom i representació de la part actora, va interposar recurs contenciós administratiu contra la Subdelegació de Govern a Girona.

SEGON. Es va acordar la incoació d'aquestes actuacions i se'ls hi va donar el curs processal que disposa la Llei d'aquesta jurisdicció. Així, la vista es va assenyalar per al dia 28 de novembre de 2005, a les 10'30 hores, tràmit en el qual, i en l'ordre corresponent, les parts van despatxar els respectius tràmits conferits de demanda i de contestació que figuren a les actuacions. Sobre la base dels fets i dels fonaments de dret que exposaven, la demandant demanava l'anul·lació dels actes objecte del recurs i la demandada, la desestimació del recurs.

En el mateix acte, les parts van proposar les proves que, després de la declaració de

pertinència, es van practicar en el mateix moment, amb el resultat que consta a l'acta.

Finalment, una vegada les parts van fer les conclusions, el plet va quedar conclús per a sentència.

TERCER. En la substanciació d'aquest procediment s'han complert les prescripcions legals.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Es dirigeix el present recurs contra la desestimació del recurs de reposició de data 26 de maig de 2005 confirmant la resolució d'expulsió de data 21.3.2005 dictada per la subdelegació del govern a Girona, per haver intervingut en la immigració clandestina de persones amb destí al territori espanyol.

L'únic motiu del recurs es refereix a la negativa dels fets sobre els quals es suporta la resolució dictada.

En aquest context, cal estar a la doctrina establerta a la sentència del Tribunal Constitucional nº 94/1993 de 22 de març, que estableix el següent: *"la decisión de expulsión o extrañamiento debe fundarse en alguno de los supuestos previstos por la Ley de Extranjería, u otro texto legal de igual valor, para adoptar esa grave medida. Asimismo, la conformidad con la Ley de la medida de expulsión depende de si concurren realmente los hechos determinantes de la expulsión, que deben quedar acreditados en el procedimiento administrativo o, en caso de contencioso, ante el Tribunal que conozca de él"*.

Així doncs és clar que apareix la necessitat de que es doni una fonamentació detallada dels fets que donen lloc a l'expulsió, i per tant l'acte administratiu ha de contenir les precissions necessàries que es dedueixin de l'examen de l'expedient adiministratiu (STS de 10 d'abril de 1987) essent necessari que constin els elements de fet en els quals es suporta la decissió de la mesura adoptada ja que en cas contrari es vulneraria sense cap dubte allò que estableix l'article 24 de la Constitució (STS, secció 7º de 17 de desembre de 1993 o la STS de 2 de març de 1984).

Així, és clar que la prova d'indícis, en la que es fonamenta la resolució recorreguda, ha estat acceptada als efectes de fonamentar les sancions administratives però aquesta prova d'indícis requereix una motivació addicional que expliqui clarament la relació d'imputabilitat.

En efecte, Sentència del Tribunal Suprem de 31-03-1998, (rec. 197/1995) determina que la prova imprescindible en tota activitat sancionadora *"puede consistir ciertamente en la llamada indirecta o indiciaria, entendida como aquella que muestra la certeza de*

3/4

unos hechos que no son en sí mismos los integrantes de la infracción o los determinantes de la culpabilidad, pero de los que cabe inferir lógicamente una y otra; ahora bien, dicha prueba indiciaria sólo será apta para destruir aquella presunción constitucional:

A) Cuando los indicios -los hechos indiciarios- estén efectivamente probados.

B) Cuando el órgano sancionador haga explícito el razonamiento en virtud del cual, partiendo de tales indicios, obtiene la conclusión de la realidad del hecho infractor y de la culpabilidad."

En el present cas i deixant de banda el fet clar que es desprèn de la constatació directe dels agents en el sentit que era el recurrent qui conduïa el vehicle interceptat, el cert que cap més de les afirmacions que es contenen en el que resulta ser l'inici de l'expedient, té el més mínim substrat probatori.

Així es diu que en el vehicle i viatjaven quatre ciutadans búlgars més dels quals d'adjunta la fotocopia del seu pasaport i en base a aixó s'afirma que cap d'ells té bitllet de tornada ni justifiquen la seva pretesa estança al país. Ara bé en cap moment apareix en l'expedient constància documental d'aquestes suposades explicacions, ni tampoc es diu enlloc d'on obté l'agent actuant aquesta informació.

A més s'afirma que el conductor realitza aquesta activitat amb ànim d'enriquiment i que els indicis apunten a que es dedica a aquesta activitat donat el gran número de segells d'entrada i sortida de l'espai Schengen en un curt espai de temps.

Doncs bé, no tan sols no hi ha res que sostingui quin és el pretès ànim d'enriquiment, si no que a més no consta en cap moment a l'expedient aquest suposat gran número de segells, que tot i que fós cert només suposaria l'existència d'un indicati, que a més no té un sentit interpretatiu unívoc, i que difícilment per si sol pot donar lloc a les conclusions a les que arriba la resolució recorreguda.

Així doncs és clar que en l'expedient no es determinen quines són les fonts de coneixement a partir de les quals es fan determinades afirmacions (per exemple amb declaracions dels implicats), ni tampoc es justifiquen de forma documental les altres, per la qual cosa de cap manera es poden tenir per acreditats els fets que donen lloc a l'adopció de la mesura d'expulsió.

SEGON.- No s'aprecien en aquest cas els requisits que estableix l'article 139 de la Llei jurisdiccional quant a la imposició de costes, raó per la qual no és procedent un pronunciament positiu al respecte.

DECISIÓN

Atesos els fets exposats, els fonaments jurídics adduïts i els altres que són d'aplicació,

DECIDEIXO:

Estimar el recurs presentat per GEORGI PETROV DIMITROV; anul·lar la resolució recorreguda, sense imposar les costes d'aquest procés.

Notifiqui's aquesta sentència amb advertiment que contra la mateixa es pot interposar recurs ordinari d'apel·lació de conformitat amb allò que preveu l'article 81 de la Llei jurisdiccional.

Una vegada sigui ferma, expediu-ne un testimoniatge i, juntament amb l'expedient corresponent, trameteu-lo a l'òrgan demandant, que haurà de dur a terme la decisió sencerament. Advertiu aquell òrgan que ha d'acusar-ne la recepció.

Així mateix, expediu-ne un altre testimoniatge per unir-lo a les actuacions i inseriu l'original al llibre de sentències definitives del Jutjat.

Així per aquesta Sentència, ho pronuncio, mano i signo.

PUBLICACIÓ. El Il.lm. Magistrat jutge que ha dictat la sentència anterior l'ha llegit i l'ha publicat en audiència pública el mateix dia de la data. En dono fe.